

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 222/2019
20.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Томислава Илића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К-71/15 од 05.06.2017. године и Вишег суда у Пироту Кж1.бр.172/17 од 02.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Томислава Илића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К-71/15 од 05.06.2017. године и Вишег суда у Пироту Кж1.бр.172/17 од 02.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 2К-71/15 од 05.06.2017. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у пет једнаких месечних рата рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року (погрешно наведено у року од 15 дана) иста ће бити замењена у казну затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати Основном јавном тужилаштву у Пироту износ од 24.278,00 динара и суду износ од 7.297,00 динара, те да на име судског паушала исплати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је за остваривање свог имовинскоправног захтева упућен на покретање парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1.бр.172/17 од 02.11.2018. године у ставу првом изреке одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Тодора Крстића и потврђена је пресуда Основног суда у Пироту 2К-

71/15 од 05.06.2017. године у делу изреке и то у ставовима један и четири. У ставу другом изреке пресуде усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА укинута је пресуда Основног суда у Пироту 2К-71/15 од 05.06.2017. године у ставу трећем изреке и то у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. У ставу трећем изреке пресуде преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији тако што се у ставу другом изреке првостепене пресуде иза речи „у остављеном року“ изостављају речи „од 15 дана“, док у осталом делу став други изреке првостепене пресуде остаје неизмењен.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Томислав Илић, „из свих законских разлога“, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуде Основног суда у Пироту 2К-71/15 од 05.06.2017. године и Вишег суда у Пироту Кж1.бр.172/17 од 02.11.2018. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи првостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи да побијаним пресудама није решен предмет оптужбе, а који наводи би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, при чему бранилац у образложењу захтева још наводи и да је окривљени у једном делу пресуде осуђен и због дела које није кривично дело, а што би по налажењу овога суда представљало повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, бранилац суштински ове повреде закона, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правоснажним одлукама, као и разлосима које су нижестепени судови дали за своју одлуку, а такође бранилац указује и на погрешну оцену доказа, износећи при томе сопствену оцену

изведених доказа, а из које по мишљењу браниоца произилази да оштећени није могао да од само једног ударца окривљеног у пределу главе и тела задобије чак шест повреда, те да су једино повреде са леве стране главе и тела оштећеног могле да настану од ударца окривљеног док су се њих двојица налазили у возилу окривљеног и да се једино оне могу приписати умишљају окривљеног, док умишљај окривљеног не постоји у односу на остале повреде оштећеног које је исти задобио тако што је сам пао по изласку из возила окривљеног и ударио десном страном главе и тела на земљиште, тако да је окривљени осуђен и због оних телесних повреда које није нанео оштећеном.

Како су, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлози побијања правноснажних пресуда, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, док се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Томислава Илића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић